

fremmest maatte vide, hvorledes selve Noteringen skal foregaa, hvem der skal sætte Kursen, og hvorledes den skal sættes, hvilke Omsætninger og hvilke Bud der skulle kunne komme i Betragtning ved Fastsettelsen deraf. Nu vil man maaske sige, det er Meningen, at det skal have sit Forblivende ved den Fremgangsmaade, som der nu har udviklet sig i Praxis. Men for det Første staar det der ikke, saaledes som det derimod staar med Hensyn til Belegkursen, og for det Andet har det jo viist sig i Tidens Løb, at netop disse Regler, som saaledes have uddannet sig i Praxis, ofte ere blevne modificerede, ere blevne forandrede, og det vil ogsaa i Fremtiden ske, at der efter Tid og Leilighed vil komme Forandringer i samme, hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det forekommer mig da, at der ogsaa her maatte tages en Bestemmelse om, naar der overhovedet skal gives Regler om denne Sag, hvilken Autoritet der skal kunne sanktionere saadanne mulige Forandringer, og der kan vel ikke være nogen Tvivl om, at man i den Henseende vil komme til Indenrigsministeriet. Der indeholdes jo ogsaa i §§ 2 og 3 et Par enkelte Tilfælde, hvor Sagens Afgjørelse i sidste Instants er henvist til Indenrigsministeren. Det, der savnes, forekommer det mig, er en Bestemmelse om, at ogsaa i andre end de her nævnte Tilfælde, og navnlig hvad hele Fremgangsmaaden om Noteringen angaar, maa Sagen i sidste Instants henhøre under Indenrigsministeren. Det er disse Bemærkninger, som jeg har fundet mig foranlediget til i Anledning af det forelagte Lovforslag. Jeg er som sagt egentlig af den Mening, at det slet ikke havde været nødvendigt at bringe Sagen ind for de Lovgivende Forsamlinger, men hvis man finder, at en Lov bør gives i denne Henseende, forekommer det mig, at de af mig her antydede Endringer eller lignende maa siges at være nødvendige.

H. Hansen: Jeg kan i det Hele tiltræde, hvad den ærede foregaaende Taler har udtalt, nemlig, at det maaske kunde være overflødig, at de Bestemmelser, som ere nævnte i § 2, fastsættes ved Lov; men det, der ligger bagved Lovforslagets Fremkomst, er Forholdet mellem Grosserer-societetet eller dets Komite og Beleglerne

og Beleglerne paa Kjøbenhavns Børs. Der er undertiden opstaaet Kompetencestridigheder mellem disse to Autoriteter og de have ikke kunnet løses, fordi de have manglet Grundlaget, hvorpaa dette kunde ske. Det, der væsentligt tilfugtes ved Lovforslaget, er, at staffe et Grundlag for Løsningen af saadanne Kompetencepørgsmaal. Det er indlysende, at der ikke kan være to Herrer i samme Bygning. Det er indlysende, at Grosserer-societetet eller rettere dets Komite, der er Herre over Børsen, bør være den Overordnede, hvis der overhovedet skal være Tale om noget overordnet eller underordnet Forhold. Det Spørgsmaal, mener jeg, vil blive afgjort, hvis dette Lovforslag faar Lovkraft. Men for Resten er jeg enig med den ærede Taler i, at det vistnok ikke er heldigt, at Noteringen af Belegkursen eller rettere Maaden for dens Fastsettelse bliver fastslaaet ved Lov. Der kan indtræde mange Forhold, som gjøre Forandringer deri nødvendige, og saadanne Forhold kunne komme ja hurtig og pludseligt, at det ikke vil være let at paakalde Lovgivningsmagtens Intervention. Jeg vil tillade mig at anbefale, at det høie Thing i alt Fald tager Lovforslaget under nærmere Overveielse, og lader det gaa til 2den Behandling. Det var muligt, at man da gjennem et Udvalg kunde komme til Enighed om, hvilke Forandringer der burde foregaa i det.

Dan: Hvorvidt det er rigtigt, at dette Forhold ordnes ved Lov eller helst skulde ordnes administrativt, som udtalt af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Usting), skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Jeg skal tillade mig at udtale med Hensyn til de Anker, som det 2det kongevalgte Medlem og den sidste ærede Taler (H. Hansen) udtalte, at det maaske var uheldigt, at Lovgive om den Slags Ting — at jeg ikke kan indse, at det er fuldstændig rigtigt. Forøvrigt forekommer det mig, at naar det i § 2 i sidste Stykke hedder: at Tiden og Formen for Kurslistens Afgivelse fastsættes af Komiteen eller i fornødent Fald af Indenrigsministeren, aabner det jo dog en temmelig stor administrativ Myndighed, som i forekommende Tilfælde kan bruges, naar der er Tale om saadanne Spørgsmaal, hvor